

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Procuratura Generală a Republicii Moldova, reprezentată de Procuratura UTA Găgăuzia și a recursului depus de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Sapunji împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat în urma tragerii ilegale la răspundere penală și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 12 iunie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat

*(Dosarul nr. 2ra-568/25
NR. PIGD 2-24077738-01-2ra-12082025-1)*

Recursurile sunt vădit neîntemeiate în temeiul art. 433 (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurenților cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Judecătoria Comrat, sediul central, jud. V. Hudoba,
Curtea de Apel Sud, sediul Comrat, jud. A. Mironov, D. Fujenco, G. Colev

18 februarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Procuratura Generală, reprezentată de Procuratura UTA Găgăuzia și a recursului depus de Ministerul Justiției,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 15 iulie 2024, Serghei Sapunji a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, solicitând încasarea compensației pentru prejudiciul moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere penală, în sumă de 100 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 1 februarie 2021, Inspectoratul de Poliție Comrat a pornit urmărirea penală în dosarul penal nr. 2021190047, pe elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

3. La 15 februarie 2021, Serghei Sapunji a fost recunoscut în calitate de bănuیت în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

4. La 14 mai 2021, prin ordonanța procurorului, reclamantul a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

5. Reclamantul a arătat că urmărirea penală s-a desfășurat pe o perioadă îndelungată, acesta având calitatea de bănuیت și ulterior de învinuit.

6. La 9 septembrie 2022, prin ordonanța procurorului, Serghei Sapunji a fost scos de sub urmărirea penală, în legătură cu lipsa elementelor infracțiunii în fapta imputată.

7. Potrivit reclamantului, ordonanța de scoatere de sub urmărirea penală din 9 septembrie 2022 este definitivă și irevocabilă.

8. Serghei Sapunji a susținut că, prin efectuarea urmăririi penale și tragerea ilegală la răspundere penală, i-au fost cauzate suferințe morale, fiind lezate onoarea, demnitatea și reputația sa, inclusiv în contextul exercitării unei funcții publice electivă.

9. În aceste condiții, reclamantul a solicitat obligarea statului, reprezentat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, la repararea prejudiciului moral cauzat, prin acordarea unei compensații bănești.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 31 octombrie 2024 a Judecătorei Comrat, sediul central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Sapunji. S-a încasat din bugetul de stat al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul reclamantului, suma de 30 000 lei cu titlu de compensație pentru prejudiciul moral cauzat în urma tragerii ilegale la răspundere penală, precum și suma de 200 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, pentru achitarea taxei de timbru la depunerea acțiunii în judecată. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La 18 noiembrie 2024, Ministerul Justiției a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia și respingerea integrală a acțiunii.

12. La 29 noiembrie 2024, Procuratura Generală a declarat apel împotriva aceleiași hotărâri, solicitând, de asemenea, respingerea pretențiilor reclamantului.

13. La 5 februarie 2025, avocatul Nicolai Jecov, în interesele lui Serghei Sapunji, a declarat apel incident, solicitând casarea hotărârii în partea respingerii pretențiilor și admiterea integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

14. Prin decizia din 12 iunie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, s-a respins cererea de apel a Ministerului Justiției, cererea de apel a Procuraturii Generale și apelul incident declarat de avocatul Nicolai Jecov în interesele lui Serghei Sapunji, ca nefondate.

15. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, la 1 februarie 2021, organul de urmărire penală a pornit urmărirea penală în privința lui Serghei Sapunji, acesta fiind ulterior recunoscut în calitate de bănuț și pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

16. Curtea de apel a constatat că, prin ordonanța procurorului din 9 septembrie 2022, Serghei Sapunji a fost scos de sub urmărirea penală în legătură cu lipsa elementelor infracțiunii în fapta imputată, ordonanță care a devenit definitivă și irevocabilă.

17. Instanța de apel a reținut că scoaterea persoanei de sub urmărire penală pe temeuri de reabilitare constituie, potrivit legii, un temei suficient pentru apariția dreptului la repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere penală.

18. A subliniat că, în asemenea situații, nu este necesară constatarea suplimentară a ilegalității acțiunilor organelor de urmărire penală printr-un act judecătoresc distinct, ilegalitatea rezultând din însăși ordonanța de scoatere de sub urmărire penală.

19. Referitor la argumentele apelanților privind lipsa tragerii la răspundere penală, instanța de apel a reținut că recunoașterea persoanei în calitate de bănuț și ulterior de învinuit, urmată de scoaterea de sub urmărire penală pe temeuri de reabilitare, se circumscrie noțiunii de tragere ilegală la răspundere penală în sensul legislației civile speciale.

20. Curtea a constatat că instanța de fond a aplicat corect prevederile Codului civil și ale Legii nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

21. În ceea ce privește cuantumul despăgubirii acordate, instanța de apel a reținut că suma de 30 000 lei stabilită de prima instanță reprezintă o compensație echitabilă și proporțională cu durata urmăririi penale, natura acuzațiilor formulate și consecințele asupra persoanei reclamantului.

22. În concluzie, Curtea a conchis că motivele invocate în apelurile declarate nu răstoarnă concluziile instanței de fond și nu demonstrează aplicarea eronată a normelor de drept material sau aprecierea necorespunzătoare a circumstanțelor de fapt.

23. În aceste condiții, instanța de apel a considerat că hotărârea Judecătorei Comrat din 31 octombrie 2024 este legală și întemeiată, neexistând temeuri pentru casarea sau modificarea acesteia.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS ȘI SOLICITĂRILE RECURENTULUI

24. La 12 august 2025, Procuratura Generală, reprezentată de Procuratura UTA Găgăuzia, a declarat recurs împotriva deciziei din 12 iunie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie respinsă integral ca neîntemeiată.

25. În motivarea recursului, Procuratura Generală a invocat că instanțele de fond și de apel au aplicat eronat prevederile Legii nr. 1545/1998, întrucât nu au fost întrunite cumulativ condițiile prevăzute de art. 3 și art. 6 din lege

pentru acordarea dreptului la repararea prejudiciului moral. S-a susținut că scoaterea lui Serghei Sapunji de sub urmărirea penală nu constituie, prin ea însăși, un temei suficient pentru acordarea despăgubirilor, iar ordonanța de scoatere de sub urmărire penală reprezintă deja o satisfacție morală echitabilă pentru reclamant

26. Totodată, recurenta a arătat că instanțele inferioare nu au constatat existența unor acțiuni ilegale ale organelor de urmărire penală, nu au reținut lezarea reputației sau a demnității reclamantului și nu au fost prezentate probe care să confirme caracterul și intensitatea suferințelor morale pretinse. De asemenea, s-a invocat că urmărirea penală s-a desfășurat în termene rezonabile și fără rezonanță publică, iar reclamantul nu a demonstrat existența unui prejudiciu material sau moral efectiv

27. La 24 septembrie 2025, Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei din 12 iunie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie respinsă integral ca neîntemeiată.

28. În motivarea recursului, Ministerul Justiției a invocat că instanțele inferioare au apreciat în mod vădit nerezonabil probele și au aplicat eronat normele de drept material, întrucât pentru acordarea despăgubirilor în temeiul Legii nr. 1545/1998 este necesară constatarea explicită a unor acțiuni ilegale ale organelor de urmărire penală sau ale procuraturii.

29. A susținut că, în lipsa unei hotărâri a judecătorului de instrucție privind ilegalitatea măsurilor procesuale, nu poate fi reținută răspunderea statului, iar instanțele nu au motivat suficient nici temeiul acordării compensației, nici cuantumul acesteia

POZIȚIA INTIMATULUI

30. Prin referința depusă la 1 octombrie 2025, intimatul Serghei Sapunji, reprezentat de avocatul Nicolai Jecov, a solicitat respingerea recursurilor declarate ca inadmisibile și neîntemeiate, arătând că recurenții nu au invocat argumente juridice sau factuale noi care să pună la îndoială legalitatea și temeinicia hotărârilor instanțelor inferioare.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

32. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

33. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

34. Art. 442 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător”.

35. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

36. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Cu referire la termenul de declarare a recursurilor, Completul de judecată reține că decizia din 12 iunie 2025 a fost expediată părților la 22 iulie 2025 (f.d.124), iar potrivit avizelor de recepție, Ministerul Justiției și Procuratura Generală au recepționat decizia la 25 iulie 2025 (f.d.128-129).

38. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel în limitele și prin prisma temeiurilor prevăzute de lege, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f), recursul este inadmisibil dacă este vădit neîntemeiat.

39. Conform prevederilor legale și practicii judiciare constante, recursul trebuie să conțină o motivare clară, convingătoare și întemeiată în drept, care să evidențieze existența unor erori de drept calificate sau a unor vicii esențiale de procedură. Recursul nu are rolul de a supune cauza unei rejudecări în fond, ci de a examina legalitatea hotărârii instanței de apel în limitele erorilor invocate. Prin urmare, simplele exprimări ale nemulțumirii față de soluția instanței inferioare, nesuținute de argumente juridice clare privind încălcarea normelor de drept sau caracterul arbitrar al hotărârii atacate, nu întrunesc condițiile de admisibilitate.

40. Analizând motivele invocate în recursurile declarate de Procuratura Generală și de Ministerul Justiției, Completul de judecată constată că acestea nu întrunesc cerințele prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă, recurenții limitându-se, în esență, la reiterarea susținerilor formulate în apel și la contestarea concluziilor instanțelor inferioare, recursurile având un caracter formal și declarativ, fără identificarea unor erori de drept susceptibile examinării în ordinea recursului. Curtea Supremă de Justiție examinează cauza în limitele motivelor invocate în cererea de recurs, iar recurenții nu au formulat critici juridice apte să angajeze controlul de legalitate în sensul art. 432 din Codul de procedură civilă.

41. Recurenții invocă, în principal, aplicarea pretins eronată a Legii nr. 1545/1998 și susțin că acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul moral ar fi posibilă doar în condițiile constatării exprese a ilegalității acțiunilor organelor de urmărire penală printr-un act judecătoresc distinct. Totuși, Completul constată că aceste susțineri nu sunt apte să demonstreze existența unor erori de drept material în raționamentul instanței de apel.

42. Contrar celor afirmate în recursuri, instanța de apel a analizat circumstanțele cauzei prin prisma regimului juridic special instituit de Legea nr. 1545/1998 și a reținut că scoaterea persoanei de sub urmărire penală pe temeiuri de reabilitare constituie un temei suficient pentru nașterea dreptului la repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere penală, fără a fi necesară constatarea suplimentară a ilegalității acțiunilor organelor competente.

43. De asemenea, Completul observă că recurenții nu indică nicio normă de drept material a cărei interpretare de către instanța de apel ar fi fost contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și nu demonstrează caracterul arbitrar sau vădit nerezonabil al aprecierii probelor în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

44. Susținerile recurenților privind lipsa probelor referitoare la existența prejudiciului moral și la cuantumul acestuia vizează, în realitate, aprecierea

situației de fapt și a probatoriului administrat, aspecte care, potrivit art. 442 alin. (2) Cod de procedură civilă, nu pot fi reexamineate în cadrul recursului.

45. În ansamblu, Completul de judecată constată că motivele invocate în recursuri exprimă doar nemulțumirea recurenților față de soluția instanțelor inferioare și tind să determine o reanalizare a fondului cauzei, inadmisibilă în cadrul recursului.

46. Prin urmare, nefiind relevate erori de drept material sau procedural în sensul art. 432 Cod de procedură civilă, recursurile declarate se dovedesc a fi vădit neîntemeiate.

47. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibile recursurile declarate de Procuratura Generală a Republicii Moldova, reprezentată de Procuratura UTA Găgăuzia, și de Ministerul Justiției al Republicii Moldova împotriva deciziei din 12 iunie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Munteanu